

Иван Дмитриев
Рис и къртица

Така се случило – край някакви къртичини
за отдых Рисът спрял след дълго тичане.
И там към престарялата и тромава Къртица
със съжаление отправил следните слова:
„Уви! Нещастница си ти! Живееш във тъмница!
За теб са все едно гора, цветче, ливада, птица...
Живееш като в гроб! Живот ли е това?
Ако не дремеш, ровиш във пръстта.
Не те вълнува красотата на света.
А околността
лежи подобно длан пред мен
и виждам красоти на всяка крачка.
Опасността надушвам, щом съм застрашен.
Тук ястреб търси плячка,
там ластовица за дечицата си дребни
лови мухи нашир и длъж,
тук някаква лисица ту пѣдпѣдък, ту яребица дебне,
там заек се премята, стигнат от оловен дъжд.
Тук котка дави мишка в храст на глог,
а там от вимето на крава суче смок.
Пък още по-далеч – стръвница с паст червена
е погнала със рев една сърна ранена.
И кръвожаден вълк там агънце разкъсва...“
„Ах, стига! Спри! – Къртицата прекъсва
със ужас Риса. –
Започна от това, което виждаш, да ме втриса.
Нима е нужно зрение за тия ужасии? Та от страх
изтрѣпнах само като чух за тях!“

КРАЙ

© Красимир Машев, превод

Сканиране, разпознаване и редакция: Ивет Костова, 2007

Публикация:

100 шедеври на баснята

Подбор Банчо Банов

Предговор и бележки © Банчо Банов

Превод © КОЛЕКТИВ

Издателство „Народна култура“, София, 1983 г.

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/3986>]